

20.

DE
POTVS COFE ABVSV
CATALOGVM MORBORVM
AVGENTE
GRATIOSISSIMÆ FACVLTATIS MEDICÆ
PERMISSV
PRO LOCO
IN EADEM ALIQVANDO OBTINENDO
EX MORE DISPVTABIT

ANTONIVS GVILIELMVS PLAZ

PHIL. ET MED. D.

HORIS POMERIDIANIS

RESPONSVR

JOANNE GOTTLIEB GLEDITSCH

LIPS.

PHILOS. MAGISTRO.

AD DIEM XII. JVNII M DCC XXXIV.

RECVSA

LIPSIÆ M DCC XLIV.

SENECA NATVR. QVÆST. L. IV. C. 13.

Aquam, quam natura fluere & patere omnibus voluit, cuius
haustum vitæ publicum fecit, quam tam homini quam feris
avibusque & intertissimis animalibus in usum large ac
beate profudit, contra se ingeniosa luxuria rededit ad pre-
tium. Adeo nihil potest illi placere, nisi carum. Illi, cui
divitiae molestæ sunt, exegitatum est, quemadmodum
etiam aqua caperet luxuriam.

CONSPECTVS DISSERTATIONIS.

- §. I. *Voluptas novitatis mater, exemplum romanorum, caldam bidentium, transitio ad detectionem porus Cofe.*
- §. II. *Origo Cofe.*
- §. III. *Variae ejus denominationes.*
- §. IV. *Error eorum, qui mori, vel leguminis speciem esse arbitrantur.*
- §. V. *Patria ejus, modus propagandi, & ad terras nostras transportatio.*
- §. VI. *Arboris descriptio cum charactere addito.*
- §. VII. *Unde sit, quod fructus Cofe fabarum nomine, falso tamen appellari soleant.*
- §. VIII. *Transito ad translationem medicam, ubi in genere de aquarum potatione, nostris temporibus usitatissima paucula præmonentur.*
- §. IX. *Partes Cofe constitutuae explicantur.*
- §. X. *Hinc non omnibus subiectis*

*subjectis convenire ejus
usum declaratur.*

§. XV. Literatos ema-
ciat.

§. XI. Stomachi concoctioni
obest, falsa opinio refu-
tatur quod nutrit, cau-
sa nutritionis lacti affu-
so relinquitur.

§. XVI. Fæmellarum
damnum tum in re
domestica, tum in facie
deturpatione.

§. XII. Vis ejus effemi-
nandi.

§. XVII. Generationis
impedit negotium.

§. XIII. Bilioſorum me-
lancholicorum & pitui-
toſorum conſtitutioni no-
ret.

§. XVIII. Infantibus mi-
nime eſt concedendus
ejus uſus.

§. XIV. Hydropicorum
intendit ſymptomata.

§. XIX. Concluſio hacte-
nus dicta de abuſu ſal-
tem intelligenda indi-
gitat.

A. Ω.

A. Ω.

§. I.

DOstquam semel veteri abdicata similitate in luxum defluere coeperunt homines, non potuerunt non novis quotidie excogitatis, ac undecunque anxie congestis deliciarum generibus suum demulcere genium. Omni pro- pemedum natalis soli penit excusso ad ipsos Arabes & Indos excurrerunt, solem fecundiorem, ubi oritur, quam ubi occidit, præpostere rati. Quem fugit, ut hic modo per lancem saturam quædam nominemus, inde ad nos nescio an infelix illud tabaci lolium allatum? quo, si amatores illius audias, (a)

*Nil majus meliusve terris
Fara donaveret, bonique Divi
Nec dabunt, quamvis redeant in aurum Tem-
pora priscum.*

A Hujus

(a) Horat. Carm. L. IV. Od. 2.

Hujus introducto usu, fumo adeo vesci didicerunt, eo tantum sibi placentes, ut, si non animam, saltem illius voluptatem per traducem, seu canalem tubuli fictilis transferri credant. Fumabant igitur ora, sed potu adhuc domes̄tico proluenda, cum ecce opportune advehetur fabarum genus, præparando inde potui calido aptum, quo Deorum Nectar restitutum videbatur. Vix nomine opus, quando, si potum nectareum vocas, nemo non illum, quem vulgo COFEE appellant, innui, sponte auguratur. Incognitus hic majoribus, primum a paucis & proceribus medicamenti ad instar adhibitus, paulo post omnibus familiaris, ab aris tantum non ad haras, & a tiaris ad triarios abiit. Ita a vero rerum usu degenerare solent plerique, veteribus Romanis, quorum jam ad exempla omnem morum simplicitatem cum luxu commutarunt, in eo quoque simillimi, ut, sicut hi olim potus Caldæ, ita potus Cofetani abusum pessimum introduxerint. Non obscure forte aut injucunde hos invicem si comparem, vitiorum proderetur recursus, nostrique seculi ναυογηλία, ni nimis extra oleas vagari viderer. Sufficit, Romanos primum raro, & sanitatis causa Caldam potasse, mox magnos ejus desorbuissè calices, hinc cœnis & prandii intulisse, tum defruto melle, nardo miscere didicisse, partim novitatis studio incensos, partim principum virorum exemplis allectos, partim voluptate lacesitos. Peculiarem ejus ministrandæ seruum alebat qualibet domus, præparandæ vero pretio-

fa

sa juxta ac ingeniosa ostentabat vascula, de quibus omnibus data ac doctissima opera disserentem legere juvabit JCtum vere humanum GEBAVERVM. (b) Summa hæc Caldæ aviditas non unum veterum auctorum ac Poëtarum scomma provocans, ipsi Imperatori Tiberio nomen Caldii inter ridentes fecit. Hodie, si tam multos Caldam Cofetanam adeo immodice & impotenter sitientes, si invento, quod potum fabalem reddat sapidiorem, non quod pueri in faba invenisse se gloriantes videas, an non ad hos quoque Caldiorum, aut, si mavis Fabiorum, nomen aptabis, quod inclutam illam romanorum gentem ab esu fabarum familiari & grato noctam legimus. Sicut enim ægrorum sitim potus accedit, sicut ignis lignis ardentibus non obruitur, sed augetur: ita diurna consuetudo, jam facta necessitas aviditatem acuit. Sentiunt damnum domesticum cordati Catones, & Curii, & bacchanalia hæc Cofetana execrati ad raucedinem clamant:

*O mulier mulier! querenda pecunia primum
Cofee post nummos.*

Alii abusui remedium, legemque sumptuariam, nequid ipsa respublica detrimenti capiat, & dum potum hunc otiosi sorbillant, facultates civium æque ac bona decoquantur, postulant. Non uno loco celebris ille morum in Anglia spectator tavernas Cofetarias turbulentorum consiliorum officinas

A 2

cinas

(b) De Caldæ & Caldi potu apud Veteres.

cinas vocat, surdis tamen narratam fuisse fabulam auribus, indies majora capiens incrementa abusus luculenter testatur. Commovit me istud tam len-te imperans cacoëthes, ut, quod olim in tabaco sternutatorio factum multis non displicuit, quantum hic ex potu Cofe detrimenti sit metuendum, explicatum daremus. Tantum autem abest, ut scholam profitear Pythagoræ, (c) qui fabis prorsus abstinere jussit, cum potius diversa ejus modo usui relicturus sim commoda, de gula saltet huic semel assueta id solum obtinere cupiens, ut negata sibi indies largiori ejus infusione justum tandem seruare sciat modum. Et quanquam quis forsan nobis Iliada post Homerum objiciat, morbo tamen, & abusui inueterato & tenaci, illi non unam medicinam, huic præceptum parandum esse, qui-libet largietur.

§. II.

Licet vero, quæ medicæ sunt contemplationis nobis hic maxime monere constitutum sit, operæ tamen pretium censuimus, pauca de historia hujus potus præfari, tum, quod illam non raro juvare soleat, tum vel hac, si præceptis medicis non poterimus, apud amatores ejus aliquam saltē gratiam merituri. (d) Vix hominis memoriam egreditur,

(c) v. Gell. L. IV. C. II. & Cic. de Divin. L. I. c. 30.

(d) Hujus potus mos primum maxime in regione Mecca invaluit ubi tamen Gubernator ex consilio devotorum, qui eum legibus putabant contrarium, eundem interdixit

ditur, quo nomen ejus apud nos increbescere cœpit. Hinc & potum istum in earum rerum numerū referri audias, quarum inventionis gloriam ultimæ seculi ætati, ad sublevandas majores præ pristina molestias benignius quoddam fatum servasse creditur. Quis primus inter Europæos salvam moverit, potumque hunc notum reddiderit, si quæras, apprime huc facienta invenies in itinerario Arabiae felicis, gallice scripto, & Parisis 1716. edito, cui addi meretur Commentarius de arbore & fructu Cofee, item Tractatus historicus de origine & progressu Cofee, qui uterque Lipsiæ germanico idiomate prodiit anno 1717. Nominandus autem hic nobis cum Marco Mappo, Medico Argentoratensi in Dissert. de Potu Cofee junctim cum alia de Potu Thee & Chocolate edita Argent. 1695. videtur Leonhardus Rauwolfsius, Augustanus, qui

A 3 arti

adeo, ut in transgressores dure animadverteret. Sed re ad Sultanum Ægypti delata revocare illam prohibitionem, & abusum solum inhibere jussit, quoniam etiam res optima uti aqua fontis Zenzem in abusum abire queat. Vid. Journ. des Scavans pour le mois de Sept. 1716. p. 246. 247. Eadem fata expertus est Constantinopoli, ubi legi ideo contrarius dicebatur, quia faba usta species esset carbonis, cuius usus lege sit prohibitus. Claudebantur tabernæ, renovabantur mandata. Sed consuetudo & delicie potus incitabant homines, ut religione posthabita intra privatos parietes & clam crebro absorberent, usque dum Inspectores politiæ frustra hic agi animadvertisentes, & Clerici ipsi ejus usu capti eum permitterent. Journ. des Scav. pour le mois de Sept. 1716. p. 247. & 248.

arti salutari aliquamdiu Augustæ Vindelicorum non sine laude operatus, incredibili dein Botanices amore captus, Senatus permisso in Orientem anno 1573. iter suscepit. Is in itinerarii germanici C. 8. quo a se observata diligentie consignavit manu, Cofe fructus mentionem injicit. Hujus igitur diligentiae debemus vietas, qui exploratis Orientaliū deliciis, notitiam fructus Cofee, uti olim missi Iſraēlitæ vuas ex terra Cananitica bono omniſe apporſauit. (e)

§. III.

Celebratus autem hic fructus non sub uno innotuit nomine. Etenim si Domini Du Four Traetatum C. I. & Simonem Pauli de abusu Tabaci & Herbae Thee p. 58. sequamur, fructus hic antequam in puluerem redigitur, æque ac arbor ipsa Arabiæ incolis Buun, latinis Bunchum, Gallis Bon, potus vero inde præparatus Cofee audit, non secus ac aqua hordeo decocta tertium nomen producit. Hodie tamen discrimen illud parum attendi, nomen-

que

(e) In Europam primum inventus est Massiliam anno 1659. sed a paucis sumtus, circa annum 1660. plures mercatores Massilienses, diurno ſecetu in Levanticas regiones ei affueti eum ſecum portabant, & adeo frequentem redabant, ut anno 1671. tabernæ aperirentur cum magno hominum concursu. Id quod apud medicos multis contra potum hunc declamationibus, frustaneis tamen occasionem dedit. Journ. des Scav. ſupr. cit. p. 249. Parisis anno 1669. epocha potus introducti queri debet, ubi Legatus Soliman Aga a Sultano Mahumeto IV. ad regem Galliæ missus magnum fabarum pondus ſecum attulit. ibid. p. 249.

que posterius unice fere usitatum esse experimur. Ast hoc quoque varie, mox Cave, Cavet, Cahve, Cophe, Chaube, Chohava, Cahovah, mox aliter, pro diversitate uti videtur linguarum & regionum, ubi in usu est, effertur, apud nos Cofee appellatur. Turcae, aliquae Orientales pronuntiant Cohve, ejusque originem deducunt a Cohvet, robur, ipsius effectum in insigni corroborandi vi constituentes. (f)

§. IV.

Jam itaque aderat fructus, inque deliciis esse incipiebat, genere licet, ad quod referendus sit, nondum intellecto. Risum meretur, quod Du Four C. I. Tractatus de potu Cofe Thee & Chocolate narrat, suo tempore chartam quandam Parisiis circumvolasse, quæ fructum hunc pro moro venditans, egregias in simul ejus virtutes deprædicaverit; eadem de autore ejusdem sententia dici potest.

(f) Alii, cum quibus consentit Joh. Bapt. Tavernier in Itinerario Turcico etymologiam vocis ab Arabico *Cahovah* descendere putant, quod *vinum* significat, unde postea nomen ejus ad potum, quem Mahometani illi substituerunt, applicatum fuit. Prosper Alpinus Italus anno 1580. iter in Egyptum suscipiens & post redditum Professor Botanices & horti medici Praefectus in Academia Patavina in Libr. de plantis Egypti c. XVI. & de medicina Egyptiorum L. IV. c. 3. parem fovert sententiam, quod *vinum* significet.

poterant, quæ Horatius in arte Poetica v.30.
effatur:

Delphinum sylvis appingunt, fluctibus aprum.

Ipse etenim fructus, nequidem recens mori figuram refert, adeo, ut qui eundem sive nascentem, sive maturum & siccum, prout ad oras nostras apportatur, pro mori specie habeat, nonnisi somnians cerebrum gerere videatur. (g) Alii, interque illos Francisc. Baco Com. De Verulamio in hist. vit. & mort. herbis annumeravere, veniam tamen erroris hanc ob causam meretur, quod illius saltem mentionem obiter, & ex peregrina fama injecerit, alibi vero in sylva sylvarum Cent. VIII. Exper. 738. inter baccas referat. Ipse Du Four C. I. meritoque inde a Jacobo Sponio in nota subjuncta notatus non sat accurate versatus, peregrini leguminis speciem vocat, quod nomen teste Varrone Rer. Rusticar. I. 32. illa solum, quæ vellendo leguntur, non quæ subsecantur, merentur. Imo nos ipsi fructum parum proprio, & non nisi a similitudine quadam desumto nomine fabam appellamus, cum tamen arboribus annumerandus sit, quippe quæ fabas nunquam gerunt.

§. V.

Alit autem hanc arborem feracissima Arabiæ pars, quam olim felicem appellabant, hodie Yemmen

(g) Alii ad speciem mirabilis Peruvianæ referunt, cum vero hæc semen unicum nudum gerat, Cofè vero baccam di pyrenam, illi falso annumeratur.

Yemen nunc ipant. (h) Tanto autem magis hæc sibi propria bona gloriantur Arabes, quod arbor ista ex Æthiopia primum ad eos transplantata patrium hic solum invenisse, ibique & raro & parum frœcunda videatur. Interim eodem, quo Arabes, qui hunc fructum, aliis terris negatum sibi proprium credebant, errore multi nostrum aliquando capti fuere, ejusdem aliis in terris propagacionem impossibilem arbitrati. Constat enim olim fama fuit, Arabes providos, fructuum germen, antequam exportarentur, aut superfusa aqua calida, aut levi torrefactione extinguerent. Ast, ut iis supersedeamus, quæ ex autopsia aliisque sat validis argumentis protulerunt jam ante nostra tempora viri experientissimi, id unicum ex multorum observatione, quos allegat Mappus in Dissert. supr. cit. p. 10. sufficiet, fructum nempe aquæ frigidæ aut spiritui vini injectum intra breve tempus rudimentum germinis protrudere, arboremque ipsam in non uno bene cultorum horto apud nos cerni. Non itaque erat quod mirabatur Johannes Rajus, Medicus Anglus, inter Botanicos magnum nomen, unicam regionem tam ærtis finibus circumclusam tanta fabarum copia prodigæ tot hominum gulæ

occur-

(h) Historiam inventionis per custodem Camelorum vel caprarum narrat Faustus Nairon Maronita, Linguae Chaldaicæ & Syriacæ in Collegio Romano Professor in Dissert. quæ extat in Italor. eruditior. ephemerid. an. 1617. Hinc credibile, ejus usum adeo antiquum non esse, præcipue cum & ii qui prioribus temporibus peregrinati sunt, de eo, licet de aliis potus calidi generibus agant, plane silent.

B

occurrere, nec unquam fuisse, qui vel unum fœcundum granum ejus fructus quo (i)

Humana sibi doleat natura negato

furtim velut alter Prometheus ignem de cœlo, ad sno pertulerit. Falluntur sane boni Arabes, quis enim nescit, vicinas regiones, maximeque Indiæ Orientalis eadem lucri ſpe alleatas arborem hanc magno numero in folum suum tranſtuliffe. Inde accidit, ut, cum olim hic fructus non nisi ex Arabia felici, primum in urbem maritimam ad mare rubrum, Sues, indeque Ægyptum transvectus, mercatura Venetorum ad nos perveniret, nunc, ubi India Orientalis celebri commercio huc a Batavis invento tantum fabarum proventum cum reliquis mercibus quotannis mittit, hæ ab illis quas vulgo appellamus Levantische, utpote majores & bonitate ab aliis distinetæ discrepent. (k) Nimis hyperbolice loqui videtur Nic. de Bleghny, ex natione Gallorum, magna ſemper & iſolita ſonante in libro du bon usage du The du Cofe & du Chocolate an. 1682. edito, qui nobilem prope Diviodunum jam multos per annos arborem hanc pari, ut apud Arabes ſuccesſu propagaffe afferit, o sanctos credulos! dum, quod ſibi (l)

hæ nascantur in hortis

Numina,

cicer

(i) Horat. L. I. Sat. I.

(k) Ditiones inter populos Orientales non ex fructibus sed corticibus præparant potum, quos in locis ſiccis & occlusis ſervant, cum ex humiditate ſapore minus gratum trahant. Hinc Galli, qui in hiſce regionibus eo potu uſi ſunt, eum valde laudant, alterique præferunt, quippe eum eundem ſaccharo temperare non indigeant, ob nativam dulcedinem in-

cicer arietinum pro illa mirati sunt. Forsan nos secum haberet consentientes, nisi & nostra in urbe hortulanorum cognitam haberemus indefessam curam, summamque diligentiam, conservandæ huic arbori necessariam, horum enim vigilancia factum, ut non semel arboris Cofe flores & fructus ostenderit hortus Apelianus, præcipue tamen Bosianus, in quo non exiguum arborum reperiet curiosus spectator copiam, non tamen æque felici & facile negotio propagatarum, ac si Arabiæ solum & solem faventem habuissent.

§. VI.

Jam, cum ipsius arboris mentionem injicimus, ejusdem quoque clariorem ut tradamus descriptiōnem ordinis jubet ratio. Ut itaque lectori hoc & in passu satisfiat, liceat verbis uti, quibus Juilliū p. 679. arborem Cofe describit: „Arbor, inquit,“ unico Arabiæ felicis solo gaudere credita, improba arte Amstelodamum a Batavis translata in regium Parisiensem hortum successit. Hic educata ad Jasmini genus recte revocata est. Ramis hinc inde binatim e caudice nascentibus assurgit. Corpticci cinereus inest color. Folia ex singulorum ramorum nodis bina, ac ex adverso posita erumpunt, laurinis fere similia, superne virentia, inferne pallida, molliora, saporemque & odorem nullum aromaticum spirantia. Albi flores monopetali, ex ipsis foliorum alis enati, brevi peticulo nixi Jasmi-

B 2

neos

existentem. Appellatur hic porus Cofe a la Sultane, de cuius preparatione vid. Dissert. Epistolica Mich. Fridr. Lochneri ad Dn. Conr. Barthold. Behrens, de novis & exoticis Thee & Cofe succedaneis. (l) Juv. Sat. XV. v. 10.

„neos hispanicos referunt. (m) His odor suavis,
 „levis licet. Stamina quinque medium floris oc-
 „cupant, fructus ex pistilli floris parte infima oritur,
 „calyce tetraphyllo viridi ac peregrino insitus, pri-
 „mum virescens, milii magnitudinem, dein crescens
 „cerasum adæquat, mox rubescit, ac perfeæte ma-
 „turus ex rubro infuscatur. Huic caro subrubra,
 „non nihil viscosa, sapore ingrato. Exsiccata fit
 „gratior, geminam frequenter, rarius unam invo-
 „luit capsulam, friabilem, subluteam, tenuem,
 „ex una parte gibbosam, ex altera, qua jungun-
 „tur invicem, planam. Capsulæ involucro recon-
 „ditur semen, ex viridi albicans, callosum, ova-
 „tum, convexum supra, subtus planum, ac pro-
 „funde in medio sulcatum..” Satis accuratam jam
 dictus autor arboris hujus tradidit descriptionem,
 nisi quod nobis in eo peccasse videatur, quod flo-
 res arboris Cofè Iasmineis annumeravit. Jasmi-
 num enim si contemplemur, cumque floribus
 Cofè conferamus, egregie eosdem ratione figuræ
 & modi crescendi differre quilibet nostrorum Bo-
 tanicorum nobiscum fatebitur. Longo enim gau-
 det Jasminum infundibulo, folia non ad marginem
 crispata, sed plana nobis sistit, ipsosque flores in
 summitate saltem, non vero ad alas ramorum pro-
 rum.

(m) Bærhaven in Indice plantarum, quæ in horto Academico Lugduno-Batavo reperiuntur anno 1710. edito
 p. 250. hanc tradit arboris descriptionem: Jasminum
 Castaneæ folio, flore odoratissimo rubro, cuius fructus
 Cofè appellatur. Falsam hanc esse arboris Cofè descrip-
 tionem vel jam descriptam nomine Cofè venire non
 posse, oculatores nobiscum fatebuntur Botanici.

rumpentes exhibet, quorum quemlibet duplex
bacca dipyrena sequitur. Quare rem acu fere te-
tigisse videri potest Celebrimus Heisterus, qui,
ne in nomen Cofè adeo hodie notum & deamatum
injurius esse videatur, ejus forsitan sub Jasmini spe-
cie cum nomine peritaram celebritatem veritus,
accuratiōri ipsius habita indagatione, novo generi
arborem istam inferendam esse jure meritoque sta-
tuit, charactere tamen specialiori non simul addito.
vid. Catalogus ejus plantarum de anno 1730. Nostri
ergo erit officii, ut rectum quoque ejusdem sup-
pleamus characterem, quippe de quo tradendo
& accurate describendo neminem adhuc quantum
scimus industrium vidimus. Est itaque Cofè ar-
bor plantæ genus, flore monopetalō regulari, cuius
pistillum abit in baccam dipyrenam. Præter mo-
dum florendi, supra jamiam indigitatum a Jasmino
ratione laciniarum in eo differt, quod nonnun-
quam sex vel plures observemus in Jasmino laci-
nias, cuiusmodi lusus in arbore Cofè nondum ad-
huc detectus fuit, accedunt quinque stamina alba
cum infundibulo floris continua, quæ Heisterus in
Jasmino nunquam observavit, in Cofè autem ar-
bore, ubi sese distincte exhibit, causam nescio ob
quam, petalorum nomine donavit. Notis porro
distinctionis annumeāndum pistillum bicorne,
quippe quo Jasminum caret, denique & bacca ro-
tunda, cum e contrario oblongam Jasminum ge-
rat, transversim in pediculo hærentem. Quan-
topere cum veritate nostrum conveniat assertum,

ipsa ocularis testabitur inspectio, interim jam traditum characterem pro certo habebimus, certiorum ab oculatioribus Botanicis expectaturi.

§. VII.

Quis non itaque vel nobis tacentibus errorem eorum sponte sua videt, qui arborem hanc semina fabis similia gerere peruerse credunt? Quantopere enim a genere leguminum discrepet, multis exponere modis supervacaneum foret, cum neminem, nisi artis Botanicæ ignarum nobis hic contradicentem habituros credamus. Vero similiimum autem videtur, originem appellationis hujus ipsi denominationi deberi apud Arabes usitatæ, quibus Bunn dicitur, unde eveniebat, quod corrupto nomine, cum nostro vocabulo germanico Bohnen aliquomodo conveniente, & olim, & hodie adhuc nuclei fructus Cofe fabarum nomine veniant. Methodum fructum hunc torrefaciendi, & ejus pulverem decoquendi, hic recensere ordinis quidem juberet ratio, plura tamen hic ad ejus historiam facientia, utpote in itinerariis fusius reperiunda enarrare, ne extravagari nimis videamur, medica quæ restat tractatio, prohibet, curiosos lectors, de inventione, propagatione, in terras nostras e Gallia transportatione & præparatione plura scire cupidos ad Tavernierii & Olearii Itineraria, Du Four tractatum supra citatum & Sim. Pauli Commentarium de abusu Tabaci & Herbae Thee ablegaturi. (n)

§. VIII.

(n) Sunt, qui ex Sacro Codice antiquitatem arboris Cofe ejus-

§. VIII.

Quæ hactenus de origine, patria, varia deno-
minatione, & descriptione arboris Cofè forsan non
ingrata lectoribus recensuimus, fide quippe histo-
rica suffulti, eadem præmittere, ne sicco nimis pe-
de ad medicam ejus disquisitionem statim transgre-
deremur, instituti jubebat ratio. Illi certe, qui
ejus nimio usui indulgere, sanitatiq[ue] suæ insidias
struere non verentur, se mortem vel certe mor-
borum iliada e longinquò multis sumtibus &
magno emere pretio, quam propiorem si lubebat, fa-
ciliiori negotio acquirere poterant, cognoscent.
Nostris enim temporibus rem eo rediisse, ut non-
nisi

que fructuum usum notum jam veteribus seculis evincere
student, dicto in I. Sam. XXV. v. 18, nixi, in quo de mune-
ribus irato Davidi ab Abigaële oblatis agitur, verba textus
hæc sunt: קָרְבָּן שָׁמָן חַמֵּשׁ סָאִם a קָרְבָּן quinque sara polenta, ubi
vox רְוִי a קָרְבָּן assare vel torrefacere descendens, tostum
significat, & Phaseolos Cofè torrefactos exprimere credi-
tur, vid. Paschii nov-antiqua Cap. VI. p. 447. Probatio-
nem suppeditat Casp. Neumann. quod קָרְבָּן Cofè denoter,
in sua explicatione alphabeti Ebraici, quam vide in Act.
Erudit. de ann. 1708. Mens. Mart. p. 114. sqq. Autor hic
singulis literis significationem quandam inesse credens
hanc verbi קָרְבָּן tradit analysin. P motum in cir-
cuitum & ל adversativum denotat impulsum, qui ad-
versus ל extensionem longam agatur. Cum itaque Cofè
in tollitione hunc experietur motum, ergo etiam קָרְבָּן est
Cofè. Æque infirma videtur probatio, ac eorum medi-
orum, qui ex plantarum signis vires earum colligere ter-
tarunt.

nisi in abuso omnium cæteroquin minus noxiarum rerum deliciæ querantur, innumeris convincimur argumentis, attamen, si quid unquam est, quod nobis Teutonibus, quos antiquiora tempora fortitudine & prudentia inclytos reddebat, hoc ævo famam obscurare valet, id certe potandi cupidinem esse, ipse, quamvis gentis hujus sim socius, fateri cogor. Pindari sane utilissimum sobrietati ut studeamus consilium, plus justo observari, non est cur multis probemus rationibus, ipsa pro nobis stante experientia. Optimum Poëta iste antiquissimus sanitatem conservandi remedium in aquæ usu constituebat, omnibusque, quibus de vita diuturniore cura erat, suum $\alpha\zeta\iota\varsigma\tau\omega\varsigma$ panaceæ loco commendabat. Egregios quos habeat ad tempora nostra sectatores, multi præter vinorum crateres, aquarum scyphi quotannis hausti & ne gutta superfit, more palatino evacuati comprobant. Quanto vero cum emolumento, quanta cum sanitatis & vita conservatione huic præcepto mos geratur, medici peritiores judicabunt. Attamen vereor, ne & Medicorum quibusdam hic rem dijudicatu difficillimam obtrudam, cum non sine multorum, quamvis non omnium suasu, vel certe permisso hunc aquarum usum dicam an abusum? in consuetudinem abiisse compertum fit. Adeo egregia illa olim usitatissima, si modo adhibentur, medicamenta, quæ, si non majorem, certe eundem exhibere poterant salutarem effectum, & gutratim sine ullo incommodo sumta faciliorem redde-

reddebat curam, in despectum abire videntur, ut nonnisi ea placeant, quæ mensuram ingurgitari possunt. Quis non merito hominum rideat in epram a quantitate medicamentorum ad majorem effectum exin sperandum conjecturandi methodum. Quis non societatem, aquarum potui immodico quotannis per aliquot septimanas voluptatis magis quam sanitatis causa indulgentem videns, Xanthi credat cernere imitatores infelices, qui quod ipse, dum mare epotare conabatur, non poterat, jam unitis viribus tentare audeant. Quis non varias aquas ingestas, jam calidas, jam frigidas, jam potum Cofè succedentem, jam vinum interpositum videns, prima rediisse existimet tempora, confusumque in stomacho prævideat Chaos, in quo

*Frigida cum calidis pugnant, bumentia
siccis. (o)*

Non equidem jam nobis animus fuit, omnem plane aquarum medicatarum rejicere usum, tanquam ineptum & minus salutarem, abusum saltem, uti semper perniciosum, ita & hic noxium indigare annisi. Hinc & pari modo jam pauca de potus Cofè nimio usu, eoque summe damnoso pro subjectorum præcipue & temperamentorum diversitate faciemus verba. Non igitur erit, cur mares & femellæ, pueri innuptæque puellæ rimeant, non erit, cur vereantur nos in exilium inque Arabiam & extremam Indiam unde originem traxit ablegaturos potum Cofè, ipsis quippe nobis ejusdem

Cofè usus,

(o) Ovid. Metam. L. I. v. 19.

usus, modicus tamen arrider, adeo ut eundem nostris in terris vel maxime asservandum suadeamus. Hæc saltem nostra erit primaria & unica cura, ut noxas varias ex immodica Cofè potandi consuetudine oriundas enumeremus, ejusque amatores de iisdem vitandis præmoncamus. Hinc nec illi adhærebimus medicorum turbæ, qui nescio quo odio in potum hunc accensi eum omni modo exosum reddere studuerunt, quos inter Duncan, Hequetius & Simon Pauli (p) non ultimi sunt, nec eorum subscribemus sententiæ, qui nimia forsan ejus voluptate capti nectareo comparant potui, divinisque extollunt laudibus, ex quibus Heluetius, Andry, Bontekœ, Juisieu appellandi veniunt, sed media incedere via cum tutissimum habemus, hic quoque ex neutra stabimus parte, medicis autem rationibus nixi ea quæ proferemus probabimus, lectorum relinquentes arbitrio, num iisdem convicti ab ejus excessu abstinere, an vero eidem ulterius indulgere placeat. (q) Nostræ sententiæ stabilendæ

(p) Simon Pauli in Tract. de abusu Tabaci & Herbae Thee p. 56. hoc decoctum palato nostro æque gratum affirmat, ac vilium pyrorum Europæorum decoctum, wie eine hochteutsche Hotel-Brühe.

(q) Erasm. Francisci ita loquitur: Wenn der Cofe sonst keine Würckung hätte, wär es doch diese, daß er derer Medicorum Stimme ändert, und unterschiedene Urtheile verdienet; Anfangs ward er durchgehends gelobet, das brachte ihn empor. Wie aber allzugeßt Lob verdächtig ist: so fingen die Gelehrten an, es mehr zu untersuchen. Simon Pauli ist zu hart, und schreibt gemeldeter Francisci, daß ihm einer, der obgedachten Simon Pauli gekannt, ver-

biliendæ succurrent duo artis medicæ firmissima
fulcra, ratio & experientia, quæ semper indissolu-
bili nexu juncta uti medicas veritates detegunt &
probant, ita & nostris dictis robur addent.

§. IX.

Principia itaque nostra erit cura, ut paucissimis
partes Cofè constitutivas excutiamus, faciliori ne-
gotio nos noxas ab ejus abusu pendentes declara-
turos autumantes. Chymico ergo igni committen-
da erunt grana Cofè. Novis autem ut supersedere
possimus laboribus Du Four fecit industria, is quip-
pe C. g. destillationi exposuit libram unam grano-
rum Cofè retortæ vitreæ lutatæ inclusam, dimidiam
libræ partem phlegma spiritus & oleum explebat,
capite mortuo quartam constituentem, quod reliquam
quartam concernit partem, eandem quamvis jun-
ctura optime lutata evolasse, totumque laborato-
rium odore Cofè perfudisse refert. Olei itaque &
phlegmatis præsentiam ignis detegit Chymicus,
diversæ autem ab hoc oleo naturæ aliud producitur
oleum per infusionem, aquam simplicem integris
Cofè granis affundendo, ex qua infusione prodiens
tinctura viridis, unctuositatem in superficie natan-
tem secum dicit oleosam, ab illo tamen oleo, quod
destillando impetramus longe discrepans. Spi-
rituosa ejusdem æque ac sulphureas moleculas præ-

C 2

sichert, er habe den Thee und Cofe nicht einmahl selbst
probirt, sondern nur aus einer Passion verdammt, da er
alle exotica verwarf. Dahero der König in Danne-
mark Fridr. III. da er den Thee in seiner Gegenwart ver-
achtete, zu ihm gesagt: Credo Te non esse sanum, welches
er erkläret, er glaube der Thee sey nicht gesund.

ter destillationem ipsa tostio & odor maxime penetrans manifeste produnt. Magnam denique ejus constituit partem eidem inhærens terra, cui mucilaginosæ aequæ ac alcalino-salinæ insunt particulae, hujus existentiam caput mortuum post destillationem residuum & nil nisi insipidam referens terram comprobat.

§. X.

Variis itaque particulis cum constare sciamus fructum Cofè, non difficulter conjicere poterimus, non omnibus subiectis, nec omni naturæ eundem convenire; sinistram autem fovent sententiam, qui tum ejus usum nimium innoxium arbitrantur, tum asserti sui stabilimentum in proprio exemplo querunt. Persuadentur hi Arabum relationibus, quos nutritionis promovendæ causa hunc bibere credunt potum, eujus tamen usum & illi in voluptuarium commutarunt. Tantum itaque aberit ut panaceæ nomen mereatur, ut potius loco universalis remedii salutaris ob abusum universaliter increbescentem universale damnosum nuncupandum sit potulentum. Calidioris temperamenti jam examinabimus subjecta, quibus natura vegetum & celeriore sanguinis donavit motum, hisce potum hunc suadere aequæ incongruum foret, ac si Jouis imitatores futuri ignes ignibus impari tamen cum successu compescere tentaremus, artis quippe regulis contrarium jubentibus. Dilutus magis potus isque tenuior ejuscemodi conducere poterit subiectis, quibus & sanguis crassior & ad orgasmum stansinque pronus fluit. Fomitem autem cum

cum potus Cofe, quippe ob calorem & oleositatem eidem inhærentem celeriori humorum præbeat motui, sanguinea massa in rapidum citata fluxum quamplurimorum morborum fertilissima fiet matter. Calidiores febres easque inflammatorias nominasse sufficiat, quæ uti vel stagnantem sanguinem vel præter naturam celerius circulantem pro causa habent: ita & non raro inflammationes, vasorum obstrunctiones, imo denique extravasationes sanguinolentas infelicissimos habent comites. Querentes hinc audias de phlogosi nimia ægros, desit immensa, doloribusque capitis vix compescendis, & quæ sunt id genus alia mala, quibus sigillatim enumerandis pagina vix sufficeret. Frigidioris itaque constitutionis hominibus modicum hunc potius concedendum esse potum vel sponte sua patet, quorum quippe sanguis tardius fluens calore corrigendus est, & quorum spiritus animales segniores vegeto indigent motu. Huc referendi sunt ii phlegma multum idque acrius generant, & sæpius morbis catarrhalibus a serosa caolluvie & pituita lenta pendentibus divexantur. Quo magis enim iis frigus infensum est, quippe quod humores condensando & eorum evacuationem impediendo vim morbi intendit, eo facilior materia viscida & acris discussio erit speranda, quæ uti interdum solo calore externo impetratur, ita ope potus calidioris eo felicius promovetur.

§. XI.

Egregiam hic Cofè potatoribus præberi occasionem potus sui adeo deamati laudes extollendi

D 3 haud

haud difficulter conjicere licet. Etenim quæ de vi ejus calefaciendi concessimus, ea ad ejus abusum sub utilitatis specie excusandum applicare solent. Quantum hinc stomacho conducat roborando ejusque calorem intendendo manibus pedibusque defendunt, neminem quidem hic contradicentes habentes, falso tamen ab hac virtute ad generalem ejus in omnibus usum concludentes. Non enim omnia quæ calida, quæ spirituosa, quæ oleosa sunt, stomachum roborant, nec omnibus calorem stomachi magis auctum conducere docet ratio. (r) Queis itaque digestio ex voto succedit, nec pro ventriculi tono conservando quæcumque calida sunt, multo minus potus Cofè concedendus est, acor quippe ventriculi si aquæ Coferañæ ingestæ copia diluitur, degenerat, vimque appetitum excitandi, & cibos in chylum convertendi perdit, accedit & oleum quod unctuositate sua spicula acria menstrui stomachalis obtundit, & cum bonus sperabatur effectus, contrariam plane ostendit vim. Falluntur ergo & ii, qui vim nutriti potui nostro adscribere audent, Turcarum opposentes exempla, vid. Du Four C. 3. quibus persuasum est, nutritionis tantam ei inesse virtutem, ut hausto eodem labores per integrum diem nullo cibo interposito continuare queant. Ii enim, qui-

(r) Solus calor ad concoquenda alimenta non sufficit, hinc & vis calefaciendi Cofe inhærere credita nihil facit ad stomachum roborandum vel cibos digerendos. Sic enim os olle aqua plene inclusum nulla ignis vi dissoluitur, mox vero in stomacho canis communiquatur.

quibus inter Turcas res domi est angustior, qui-
que opificum laboribus diem transigunt, aliquot
vasculis Cofè mane haustis stomachum adeo satiant,
ut diurnas defatigationes sine ulteriori cibo per-
ferre possint. Hinc non cursorem, non militem
esse docent itineraria, qui non compendioso appa-
ratu pro potu Cofe præparando & bibendo sit in-
struetus, qualem affervari inter rariora horti Bo-
siani visu & admiratione digna curiosi mecum fa-
tebuntur contemplatores. Vix vero vim hanc dici
posse nutritivam, & quotidianum ejus usum sto-
macho conducere vel exinde patet, quod nec ipsi
Turcae hunc in finem eodem utantur potu, sed
aliquando saltē, ubi necessitas ciborum impedit
assumptionem. Falso hinc quæritur virtus stom-
achum satiandi in partibus pingvioribus mu-
caginosis, quippe quæ fermentum ventriculi cohi-
bere quidem queunt, nutritioni autem promovendæ,
si potus quotidie adhibeatur non sufficiunt.
Nutrire tamen videmus aliquando potum Cofe
cum lacte sumtum, injurii autem in lac esse videre-
mur, si, quod ipsi tribuendum erat, Cofe usui so-
lummodo adscriberemus. Cum enim nutritio sit
alimenti in stomachum ingesti & motus peristaltici
ventriculi & intestinorum, menstruique stomacha-
lis ope in chylum & sanguinem conversio, an po-
tus Cofe solus id præstare queat, merito dubita-
mus, perpendentes modo, quantillum sit, quod in
ejus decoctione, ubi pulvis fundum petit, præter spi-
ritum & oleum aquæ jungi solet, id quod vix in cor-
poris substantiam cum spe nutritionis sufficientis fe-
liciter

liciter converti aptum esse poterit. Lac vero si accedat, non opus est multis argumentis quibus vim nutriendi & chylum bonum præparandi evincere necesse habeamus. Quanta enim lactis & lacticiniorum usus emolumenta infantibus æque ac adultis præster, inter medicos vel me silente cunctos constat. Lacti hinc merito tribuendum, quod ipsius est. Num itaque bene sibi consulant Europæi quando potui huic assuecant, affirmare haud consultum ducimus. Unius quippe populi ad exemplum, cui usus ejus forsan conducit, non omnium terrarum incolas viuere posse ipsa docet ratio. Regionum scilicet orientalium clima, ipse vivendi modus, ciborum diversa indoles, cum longa a nostris differat provinciis, diversum quoque ex peregrinorum fructuum usu apud nos sperabimus esse. Accedit & necessitas quæ Turcas ut de potu hoc frequentius usurpando solliciti essent, jubeat. Quicquid nempe a vino sperare poterant salubritatis, id ejus usu lege Mahometica prohibito a Cofe impetrare se posse persuasum habent. Substituendum autem erat in vini locum aliud quo delectarentur potulentum, cum quidem vinum præferant, eoque aliquando, cum Imperator Selimus ejus concederet usum egregie delectarentur; vid. Leonh. Rauwolf. Itiner. Cap. VIII. hisce tamen deliciis posthac iterum privati Cofe subnectere coacti fuerint. Nec dubium est, quin sanitati suæ melius, quam nostrarum regionum incolæ consulant, præterea enim quod necessitas & lex iis alium injunge-

bat potum, temperamenti quoque qualitas ipsis auxilio erit. Frigida namque & phlegmatica cum sint plerorumque Turcarum corpora, cumque ipsa gens leguminibus & fructibus multis vescatur, pro stomacho calefaciendo potum Cofe feliciter adhibere videntur, dum quod vini usu præstare non licet, aqua calida efficiunt.

§. XII.

Progredimur ad aliam noxæ speciem, quam in potus Cofe abusu deprehendimus. Quantum enim emolumenti ejus moderato usui concedimus, tantum detrimenti illi sentient, qui aquam Cofetanam eamque pulvere Cofe plus justo satiatam quotidie hauriendo, tempus cum sanitatem perdunt. Sic sola aqua parvum modice ingurgitata cum viscerum laxitatem & atoniam conciliare valeat, quanto magis robur partium debilitabitur, ubi eadem terræ crassiori mixta adhibetur. Non mirum ergo, eos quibus non solum dies sed & hora, quam sine Cofe usu transigunt perdita videtur, effeminarum inscribi catalogo. Consentit nobiscum Simon Pauli, inter Botanicos non ultimus, qui vires frustis Cofe diligenter excussit, v. Comment. ejus de abusu Tab. & Herb. The p. 31. Persarum producens vivendi modum, qui teste Oleario in Itinerar. Pers. & Moscov. L. V. c. 17. potu hoc eum in finem utuntur, vt vim generandi minuant, cum multis fere onerare liberis ipsis molestum sit. Hinc & non raro prorsus steriles & foeminas & viros reddi, exemplo Sultani Machmud Casnii, qui cum potionii huic

D

nimis

nimum fuerit assuefactus, uxorem plane aversari incepit, ipsam itaque, cum equum aliquando castrationi destinatum cultro jam subjiciendum viderit, eum doloribus hisce liberari posse nec tanta vi opus censuisse, modo eidem largior præbeatur Cofe potus, unde certissime æque ac maritus suus frigidus evasurus sit, & ad generationem inhabilis. Hinc est, quod dictus autor Sim. Pauli odio fere inextinguibili in hunc potum incensus, eundem exulare plane e nostris regionibus debere consultius censuerit, quam ulterius tolerandum. Mitiorem expectare poterat ab hoc viro Cofe sententiam, qui causam sterilitatis sulphureis tribuit moleculis, quas, ne infra, ubi de sexu sequiori pauca faciemus verba, tædiosi siamus, in easdem bis inquirendo, ulterius indagabimus, utrius sexuinoxas ex iisdem oriundas demonstraturi.

§. XIII.

Producimus alia in scenam subjecta, potum hunc cum detimento adhibitura. Sunt ii homines qui biliosorum veniunt nomine, & hinc ad melancholiā procliviores esse solent, & ii qui facilime pituitam generant, his quoque, quanto cum damno potui Cofe indulgent demonstrabimus, id pro certo ponentes, eos, quibus per naturam largior bilis est proventus, vividum & rapidum sanguinis spirituumque experiri cursum. Cholericos enim omnes si consideremus, eos ad quæcunque negotia suscipienda promptissimos, ingenio celeri & felici pollentes, ira quantocyeus accenos reperiemus, luculento indicio,

indicio, quantum in illis valeat humorum & spirituum exagitatio. Quæ cum ita sint, quid quæso iis potus calidior, vinum, & potus Cofe concedendus erit? cum liquorum vitalium cohibitione magis quam celeritate indigeant. Vini enim iisdem ipse quem antea demonstravimus calor infert, præterea & amaritudo fructuum Cofe similes in bile deprehendens partes eum iisdem unita amaro rem adauget, cumque calore exsiccante conjuncta stomacho injuriam addit, nauseisque & vomitionibus biliosis crebrioribus ansam præbet. Falsum hinc & intempestivum quæritur remedium amaritudini succurrendi in saccharo adjecto, gratus enim hoc modo conciliatus sapor, ut aqua hæc plus sitiatur efficit, adeo ut miseri homines, sicut mures, qui pulvere capiuntur dulci, dulcedine allecti immodice potent, bilemque & pituitam dulcium additione cumulent, etenim (s)

*Dulcia se in bilem vertunt, stomachoque tumultum
Lenta parit pituita, (t)*

& quamvis in subjectis pituitosis, quorum humores ob crassitatem viscidam ægre fluunt, diluentia merito commendentur, quippe quæ materiam spissam attenuant & ad evacuationem præparant, vix tamen potum hunc feliciter pro hoc scopo propinare, autor esse velim. Sicuti enim ob oleum & dulcedinem

D 2 biliosis

(s) Horat. L. II. Sat. 2.

(t) De dulcium natura, usu & abusu vid. Dissert. Georg. Wolffg. Wedelii, Jenæ an. 1694. habita.

bilioſis mali majorem addit ſomitem: ita ratione terrearum molecularum, quibus vis adſtrigens inēſt, impuritatem vifcidiores antea jam tum collectas magis magisque incrassat, adeo ut iis, qui frequentius morbis catarrhalibus, rheumatismis, melancholia, & obſtructione generis glandulosi labore re ſolent, minus tutum ſit remedium. Conſtat nempe inter medicos, virtutem attenuandi & di luendi non niſi aquoſis competeſe medicamentis; quæ vero aliis iisdem contrariis imprægnata ſunt partibus, quales in fructibus Cofe deprehendimus, eadem quoque contraria pollere virtute certo per ſuademur, adeo ut aquam ſimplicem ipſi Cofe potui präferre conſtituiſſus ducamus.

§. XIV.

Hæc eadem eſt ratio, cur male ſibi consulere vi deamus hydropicos, qui dum vaſorum lymphaticorum obſtructionem patiuntur & hiſc non immerito eorundem vel metuunt vel jam experiuntur rupturam, ſerieque extravafationem non raro lethalem, inter alia potulenta, quæ vi diureſin promovendi & ſerolam congeriem eliminandi pollere credituntur, Cofe ſinistra tamen adhibent, aquarum quippe quo plus ſunt potæ plus ſitientes uſum. Quæ enim ſuperiori poſitione proposuimus hic & cauſam indi gitare poterunt perverſæ medendi methodi, quam hic ſubeunt adſcitici, nil certius expeſtaturi quam delapſum in Scyllam dum Charybdim evitare allaborant.

§. XV.

§. XV.

Hisce certis & extra dubium positis, mirum certe non erit, si videoas tot tantosque ceteroquin egregii felicissimique ingenii viros, eruditos, studiis noctes diesque operam navantes, attamen haud paucos macilentos, ante diem senes, de insomniis querentes, tremulaque membra etiam dum adhuc vegeta fruuntur ætate non sine horrore spectantium ostendentes. Graviter sane hallucinantur ii, qui solam causam lucubrationibus, profundis meditationibus, vitæque sedentariæ, quam libris quos nocturna & diurna versant manu, incubentes degunt, adscribendam ducunt. Nec rem acutangunt, qui parciorem cibi potusque usum macilentæ & fere hippocraticæ horum virorum faciei matrem autumant, quippe cum literati plenum credantur evitare ventrem, utilibus cogitationibus noxiū, spiritusque dissipantem. Compertum etenim est, & hujus generis viros cibo potuque largiori oblectari, nec suo novercari stomacho; non procul autem a scopo aberrabimus, si causam cur tot videamus literatos, quibus rara est pinguedo, in consuetudine potum Cofe præter modum etiam dum laboribus & studiis immersi sunt bibendi ponemus, non quidem eandem unicam habituri maciei eorundem rationem, sed præcipuam tamen. Potu autem hocce non solum matutino utuntur tempore, eoque largissimo, sed & tabaco adeo litant, ut ejus usu omisso sp̄iritus tardius accendi sensusque segnus agere arbitrentur, vel certe laborum

D 3

borum

borum tædia levari credant. (u) Salus hinc iisdem plurima in tabaco & Cofe quæritur, utrumque omnes fere poscunt, erudita canalibus ora admovent, publice multa docte proponentia, domi fumos atros Cofe proluendos spargentia. O miseros eruditos! sanitatis propriæ osores, subtilis, fere dicam crassioris autochiriae reos nuncupandos. Frustra quod impetrare moliuntur, spiritus dissipant, quos colligere debebant, stomachi impediunt concoctionem, causam doloris ipsius gravativi non e longinquo petituri. Unde tremor artuum, unde noctes insomnes, (x) non certe solis profundis curis adscribendæ, & cum calamitas fere nulla sine comite irruat, dolores accedunt hypochondriaci, quibus producendis vita sedentaria symbolam largissimam confert. Infelices hos, quibus sanitas non est curæ! fideliter eos monemus, ut principiis perversæ hujus consuetudinis obstant, alienisque periculis, ut propriis supersedere possint, cauti fiant, ne medicina sero parata effectu careat, cum malum posthac nulla vi, nullo modo corrigendum per longas invaluit

moras,

(u) Amatur maxime oblationis & otii fallendi gratia, ad exemplum Turcarum, qui magnam in eo constituant urbanitatem, adeo, ut officio deesse videatur, qui eum non propinat. Mapp. in Dissert. supra cit. p. 29.

(x) Monachi (Deruis) & literati inter Arabes, quoniam vigiliæ & preces nocturnas facilitet, eodem utuntur, vulgus hinc ex fervore religioso usum ejus etiam apud se introduxit, multas interdictiones adeo non curans, ut frequentissime eundem absorbeat, & mulieres si potus ipsis denegetur, causam divorciū in eo quærant.

moras, difficillimum reputantes opus, naturam expellere, usque dein recurrentem.

§. XVI.

Quo minus vero perpercisse videamur sexui sequiori, fœmellis, munditiei morumque elegantiae cæteroquin studiosissimis, & de iisdem paucula monebimus, quipqe quas nescio an virorum seductas dicamus exempla, an vero easdem, cum etiam sine magistro pravos discant mores omnesque consuetudines æmulari sibi gloriae ducant, potum Cofe prius degustasse, & ut Eva mater, cui garrulitate & deliciarum amore similes factæ sunt, Adamo pomum, sic viris patellas Cofe plenas propinasse credamus, dubii adhuc haeremus; id tamen pro certo habentes, eas cupitate potum hunc magna ut ajunt paropside hauriendi, totoisque uno haustu evanquandi cululos viris non solum æquales esse, sed & ipsos aliquando longe antecellere. A quo tempore enim expectatissimus ille Cofe utendi modus apud nos invaluit, sedulo curram egere sollicitæ de cuiusvis rei conservatione & propagatione mulierculæ, ne desideratus hic pótus, omnium ore & consensu Nectareus habendus, detestationem forsan pateretur, vindictam ab eo sat gravem metuentes, si despectum hunc, palatis earum se subtrahendo ulcisceretur. Quanto hinc cum gaudio tunc exceptus fuerit, haud difficulter conjicere possumus, cum hodiernis adhuc temporibus nec in desuetudinem abjerit, nec nauseam iisdem pepererit, omni potius cum veneratione

neratione quotidie bibatur, suæque bonitatis æterna capiat elogia, gratissimus semper hospes, qui nec post tres dies vilescit, sed in omne se ingurgitatum iri ævum certissimam concipit spem. De novo etenim apparatu ejusdem comparando omnes videoas anxias mulieres, ut habeant, quod inter colloquia quotidiana, dum conventiculis suis vacant, sermonibus immiscere possint, feliciori cum successu se confabulationibus interesse posse auteman tes, cum tamen hoc remedio sine silentii metu supercedere possent, siquidem mulieri

per se lingua soluta est

Quæ responsa, etiam non rogita parat.

Attamen, si non inveniendis discursibus, facilitandis tamen iisdem conducere creditur potus Cofe. Ariditas enim faucium, continua garrulitate excitata medelam poscit, dulci hoc in potu optime inveniendam. Tunc demum, disertas & sine hoc potu mulierculas catervatim audias non sine strepitu varia nova commemorantes, fabellas narrantos, societatem hesternam, ipsos tandem viros traducentes, lusum infelici cum successu suscep tum deplorantes, denique loquendo aliquantulum de laffatas, quamprimum lusus mentio facta est, lusum post potum parantes, inque hoc Ennium patrem æmulantes, qui

nunquam nisi potus ad arma (y)

nec vero inter ipsas chartas lusorias potandi cessat

avi-

(y) Horat. Epist. L. I. Ep. XIX. v. 7.

ditas, sed famulantes ancillæ plenis manibus inde-sinenter apportare jubentur pultaria, Cofe repleta, semperque ad primum nutum (z)

vocatus adeſt calide gelidaque minister.

dicentum autem & his est, quanto cum sanitatis dispendio potu hoc abutantur & quantopere modum tenere ignorent. Surdis me quidem narraturum fabulam auribus præscio, attamen narrabo, ne proſus inſciæ ſint malorum, quæ immodicam hanc vivendi rationem comitantur. Oeconomica hic merito primum occupare debebunt locum damna, quæ non infima certe ſunt, quippe cum decoquendo hunc potum insatiabiles potrices, virorum aliquando decoquere facultates non verentur, majori potus hujus desiderati amore quam virorum confortio captæ, eum quippe adeo æſtimantes, ut cum eodem vivere ament, cumque eo libenter obire cupiant, curas domesticæ rei quæ iisdem cordi eſſe debebant, potu hoc dispellentes, quem iisdem fugandis æque aptum judicant ac vi-num, de quo Poëta canit: (a)

vino pellite curas,

Cras ingens iterabimus aquor.

O prodigas tales fœminas! quæ ſuo alias incitant exemplo, ut ſumtus rei familiaris impendendos ad delicias damnoſas parandas adhibeant, nec ſe ad illum

(z) Juven. Sat. V. v. 63.

(a) Horat. Carm. L. I. v. 31.

illum quem sors & conditio iisdem dedit, metiantur modum, censum percutent non sentientes,
ac si (b)

exhausta redivivus pullulet arca

Nummus.

Non prolixii hic erimus in recensendis variis dispendiis ad rem familiarem spectantibus, quippe medicorum munere fungentes potius ea quæ corpori fœmineo nocent potui Cofe assuefacto, enumerabimus, ne culpam medicorum quævis indulgentium incurramus. Adibimus itaque pueras, in faciei venustate conservanda & colore vegeto, quo magis sibi & aliis placeant acquirendo, curam omnem ponentes, iisdem, cum pulchritudinem pro idolo habeant, ostendemus, qua ratione potus Cofe quem diligunt eas dedecorare valeat. Virgines hic præcipue optarem causas audientes, cur faciei remedium in cosmeticis quærere necesse habent, quorum ope facies rufas & flavedine tintetas dealbare purpureoque miscere colore student. Sumtibus hisce parcere discent, si modo pravo Cofe portandi morivaledicere lubeat. Placebunt magis imposterum amatoribus suis, naturalem faciei referentes colorem, fucatasque genas comparandi labore supersedebunt, ne de iis vterius dicatur quod Clitiphoo Chremeti objiciebat,

rufamme illam virginem? (c)
quid enim magis quam deformis facies ex instituto com-

(b) Jun. Sat. VI. v. 361.

(c) Terent. Heaur. Act. V. Sc. V. v. 17.

comparata virginem dedebeit? cui per potum
hunc fuscum infuscatæ & metamorphosin Ovidia-
nam subiisse creditæ merito illud Virgilianum

O virgo nova mibi facies inopinaque venit,
acclamandum eset. Hunc effectum autem abusui
potus Cofe vel maxime deberi admodum est proba-
bile. Quis enim nescit sanguinis motum præterna-
turalem, vel tardiorum vel celeriorum esse, illumque
a crassioribus, hunc a subtilioribus moleculis & rare-
factione massæ purpureæ dependere, utrumque au-
tem morbosī status originem esse. Lento motui fo-
mes largissimus per incrassantia esculentia vel potu-
lenta, terreas & gelatinosas partes gerentia præbetur,
æque ac citatior cursus spirituosis, calefacentibus,
oleoso-volatilibus & sulphureis debetur. Utrumque
pro subjectorum diversitate a potu hoc expectare
poterimus. Unde enim est, quod tot pallidas,
chlorosi laborantes, tributi lunaris nullum vel irre-
gularem eumque exiguum proventum habentes, &
cacheeticas nostra præcipue alat Lipsiæ puellas, nisi
communem iis potum pro causa palmaria ponamus?
Unde tot morbi acuti? quorum originem nobiscum
Celeberrimus Hofmannus in potus hujus excessu
ponit, neruoso quippe generi inimicissimo & eidem
debilitando admodum apto. vid. ei. Medic. System.
quam allegat Sim. Paulus Hilscher in Propemptico
de abusu potus Cofe in sexu sequiori p. 7. Pro di-
versitate tamen naturæ & individui diversum quo-
que & contrarium priori, æque tamen noxiū in
iis deprehendimus effectum, quibus celerior incen-
ditur

ditur sanguinis motus. Dissipantur autem spiritus vitales, & humores rarefacti impediuntur, quo minus justo ordine & cursu ad eas deferri queant partes, quibus nutriendis sunt destinati. Ut taceam, bilis calore magis magisque intendi, cum constet calidorum usum miscelam uti omnium humorum, ita & bilis cum sanguine augere, & hinc flavos femellarum vultus, istericos fere referentes eo minus mirari conuenit, flauedine nempe ad superficiem cutaneam impetuose propulsā. (d)

§. XVII.

Organis autem porro generationis infensum sistimus potum Cofe, eadem enervando & tono justo privando. Sulphuris hic effectus tribuendus erit in existentiæ, utpote quod agilitate sua igneque clandestino organis sensim paullatimque stuporem inducit, novorum spirituum affluxum impediendo. Nullum autem sulphur sine acidis concipi poterit particulis, hæ autem humores & vasa constringendo,

&

(d) Beatus Rivinus purpuræ, antehac non adeo frequenter observata, crebriore autem potus Cofe usu introducto nunc omnes fere puerperas invadentis causam in saccharo adjecto ipsiusque potus abusu ponit, & in genere morbis exanthematicis scorbuticisque somitem præberi non sine ratione putat, materiam quippe malignam in massam sanguineam propulsam per cutem efflorescere. Vid. Joh. Andr. Fischeri Dissert. de Potus Cofe usu & abusu, Erford. 1725. habit. p. 17. 18.

& inspissando, imminuendi & exsiccandi produnt vim,
quidni ergo & organa generationi dicata eadem fata
pati posse metuamus? Objicientes quidem prævideo
eos, qui caloris vim in agilitate concilianda ponunt,
unde & Venerem languidiorem vel plane frigen-
tem sulphureis Cofe particulis minime imputan-
dam esse insciis & credulis facillime persuaderi pos-
se opinamur, attamen si probe perpendamus, præ-
sentes & veteranos spiritus hanc quidem agilitatem
sentire, novorum vero accessum impossibilem reddi,
facilius nostræ subscripturos habebimus sententia.
Persas vivos producimus testes, qui hoc potu immo-
dice delectantur, non tantum ut palato suo satisfa-
ciant, sed & ut procreationem nimiam prolis impe-
diant, cum liberis nullam operam, magnam vero
voluptati dent, sterileque conjugium, quamvis Tur-
carum more polygamiam colant, fecundiori præ-
ferant. Quod ergo maribus Persarum evenire fides
historica æque ac ratio probat, id & scemellis nostris
pariter ac viris accidere posse non est cur dubitemus.
Caveant itaque, ne ob frigidorem Venerem studio
conciliatam virorum pariter ac mulierum frontes
posthac monstri quid alant!

§. XVIII.

Tandem &, antequam desinant nostra qualiacun-
que circa potus hujus abusum monita ratione & ex-
perientia comprobata, atres adimus, ut his forsitan ar-
gumentis convictæ de veritate eorum quæ diximus,

E 3

aqua

aqua Cofetana imposterum modice uti incipient, vel si non fuerint, certo credant, se sero tandem proprio cum periculo noxas prædictas ubi expertæ fuerint, intemperatum suum potandi cacoëthes ejuraturas. Id saltem ab iis impetrare optamus, ut pravam hanc consuetudinem infantes adhuc tenellos docere differant. Dolendum certe, infantum corpuscula mature nimis aqua obrui & sic incremento privari, ipsosque fere Cofe prius quam lac maternum, illis salubrius futurum, degustare cogi. (e) Crambem bis coactam apponere non constituimus, argumentis proribus sententiam nostram corroboraturi. Et enim cum adultis ejusdem damnosum proposuerimus usum, quanto magis iisdem perniciosum quilibet judicabit fore, quibus adhuc infirmum est corpus, potui huic cum euphoria assumendo minime idoneum. (f)

§. XIX.

Sufficient hæc breviter, quantum festinans concessit calamus, de abusu potus Cofe proposuisse.

(e) Hoc discunt omnes ante alpha & beta puellæ. Juv. Sat. XIV.

(f) Galenus L. V. de sanitate tuenda, pueris vinum nocivum dicit, quoniam ignis igni adderetur, hinc Plato ejus usum ad annum ætatis XVIII. interdixit. Vino enim forma perit, vino corrumpitur ætas. Hoc & præceptum ad Cofe usum ob pariter damnosum effectum in infantibus applicandum erit.

suisse. Plura commemorare tempus prohibuit. Quamvis enim uberius de hac materia differe-re animus erat, cum multa circa historicam & me-dicam tractationem collegerim, hic ramen sub-sistendum erit in aliquali malorum enumeratione, quæ ii qui nimio potus s̄apius commemorati desi-derio capti sunt, metuere possunt. Sicut autem omnia jam dicta de immodico & sine discrimine adhibito usu ejusdem intelligenda cupimus, ita & vel sua sponte patet, multum emolumenti ad modi-cos ejusdem potatores redundare, cum eum egre-giis virtutibus medicamentosis pollere sit in pro-patulo. Singulares ejus jam enarrare effectus nec constituimus, nec propositi ratio concedit, præ-cipue cum ea quæ jam tradidimus, eruditorum sufficere posse disquisitioni judicemus. Si lectori-bus, id quod speramus, placuerimus, quas nobis servavimus meditationes & observations ubi tem-pus & occasio permittent, in lucem tradere insti-gabimur. Hoc denique optantes, ut ii quibus sanitas cordi est, abusu rei tam noxiæ abstineant, turpe reputantes civibus esse, si in republica,

pace optima gaudente, plures gulam
quam gladium occidisse
dicatur.

RESPON.

32 R E S P O N D E N T I

P R A E S E S

Unitis jam viribus **VIR CLARISSIME**, inverteratam perstringere conamur consuetudinem, pugnam suscepturnon levem, cum multis rem habituri adversariis. Quid ni inter amatores potus Cofe adeo estimati præcipue fæmellarum metuamus arma, minas, objurations? Attramen dum metuamus, modo non sentiamus. Lingua non enfe pugnant, easque aliquot pocillis potu Cofe repletis, quibus ora loquacia obturare poterimus, mox sopiemus. Non enim placet cum iis in palestram descendere, virorum expertorum expectantes disquisitionem. Laudo interim tuum mecum dimicandi studium. Dexteritatem tuam, quam tuum privatim, tum publice jamtum exhibuisti multis hic extollere encomiis tua prohibet modelitia. Age ergo, & quam de te omnes boni concipiunt spem, imple. Perge, quam cepisti amatore Meditrinam, imprimis floram tuam, certissimaque tandem laboris & studiorum tuorum laudabilium expecta præmia. Habet deinde Lipsiæ tua, Parentes tui amantissimi omnesque boni, de quo in sinu gaudere queant. Vale, mihique fave. Dab. Lips. d. VII. Id. Jun.

M D C C XXXIII.

00 A 6326 (1)

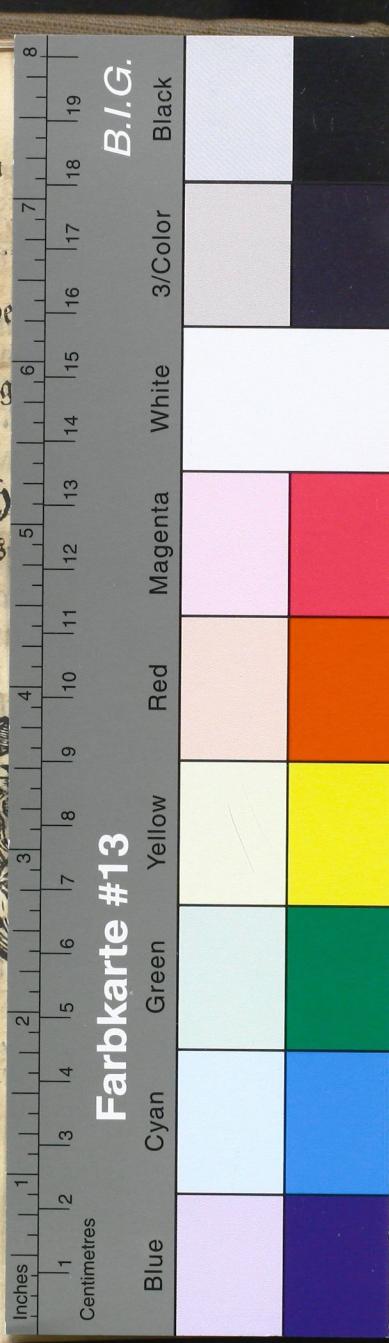
VD 18

ULB Halle

004 103 416

3

DE
POTVS COFE ABVSV
CATALOGVM MORBORVM
AVGENTE
GRATIOSISSIMÆ FACVLTATIS MEDICÆ
PERMISSV
PRO LOCO
IN EADEM ALIQVANDO OBTINENDO
EX MORE DISPVTABIT
ANTONIVS GVILIELMVS PLAZ
PHIL. ET MED. D.
HORIS POMERIDIANIS
RESPONSVR
JOANNE GOTTLIEB GLEDITSCH
LIPS.

PHILOS. MAGISTRO.

AD DIEM XII. JVNII M DCC XXXIII.

RECVSA
LIPSIAE M DCC XLIV.